

8. oktober 2010

Supplerende samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den
19. oktober 2010

- 1) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
 - *Politisk enighed*
 - KOM(2009) 29*
- 2) Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles moms-regler
 - *Politisk enighed*
 - KOM(2010) 175*
- 3) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM(2010) 495*
- 4) Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010
 - *Orientering/ status*
 - KOM-dokument foreligger ikke*
- 5) Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010
 - *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
 - KOM-dokument foreligger ikke*
- 6) Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument foreligger ikke*
- 7) Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande
 - *Orientering*
 - KOM-dokument foreligger ikke*
- 8) Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010
 - a)
 - i) Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.
 - *Rapport til Det Europæiske Råd*
 - KOM(2010) 254*
 - ii) Skat på finansielle transaktioner

- *Rapport til Det Europæiske Råd*
KOM(2010) 549

b) Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november 2010
- *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
KOM-dokument foreligger ikke

9) Orientering om en ny EU-struktur for finansielt tilsyn
- *Fremskridtsrapport*
KOM-dokument foreligger ikke

10) Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde
- *Orientering/status*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 8

11) Ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste
- *Vedtagelse*
KOM(2010) 85, KOM(2010) 171

Dagsordenspunkt 8aii: Forberedelse af DER den 28.-29- oktober 2020
Skat på finansielle transaktioner

Resumé

Det belgiske formandskab ønsker at fortsætte drøftelsen i ECOFIN af en finansiell transaktionskat, og sagen er sat på dagsordenen for det kommende møde evt. sammen med en drøftelse af andre former for beskatning af den finansielle sektor. Der ventes fortsat ikke at kunne skabes enighed om sagen, og der ventes på den baggrund lagt op til, at ECOFIN informerer Det Europæiske Råd om, at ECOFIN vil vende tilbage til sagen igen i foråret 2011 på basis af yderligere analyser.

KOM(2010) 549

Baggrund

Det belgiske formandskab har lagt op til en fortsat drøftelse i ECOFIN af mulighederne for indførelsen af en skat på finansielle transaktioner (en variation af den såkaldte Tobin-skat) evt. sammen med en drøftelse af andre former for beskatning af den finansielle sektor. Der er i nogle EU-lande en interesse for en finansiell transaktionskat, bl.a. afspejlet i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2009 og juni 2010, hvor det bl.a. fremgår, at en global finansiell transaktionskat skal undersøges og udvikles videre.

Kommissionen har den 7. oktober offentliggjort en meddelelse om beskatning af den finansielle sektor, som må ventes at indgå i drøftelsen på det kommende ECOFIN. Kommissionen udtaler støtte til en øget beskatning af den finansielle sektor og indeholder overordnede vurderinger i relation til dels skatter på finansielle transaktioner og dels skatter på finansiell aktivitet (lønsumsafgifter og lignende). Kommissionen finder overordnet, at der på EU-niveau er størst potentiale for skatter på finansiell aktivitet.

Drøftelsen af finansielle transaktionskatter på det kommende møde ventes at afspejle drøftelsen på ECOFIN den 7. september 2010, hvor der ikke var enighed om sagen. Der ventes således heller ikke på det kommende møde at kunne skabes enighed om en finansiell transaktionskat, eller blive truffet beslutninger om konkrete elementer af en sådan skat. Der ventes på den baggrund lagt op til, at ECOFIN informerer Det Europæiske Råd om, at ECOFIN vil vende tilbage til sagen igen i foråret 2011 på baggrund af yderligere input fra bl.a. Kommissionen og EU's arbejdsgruppe om skattepolitik ("Taxation Policy Group").

For så vidt angår fonde til bankafvikling finansieret af afgifter på finansielle virksomheder, henvises til separat dagsordenspunkt.

Indhold

Skat på finansielle transaktioner

Tanken med en finansiel transaktionsskat skulle bl.a. være at begrænse uønsket eller ”overdreven” spekulation, og dermed bidrage til finansiel stabilitet, og at opnå finansiering til specifikke (internationale) formål. Det er imidlertid ikke i praksis muligt at definere og identificere hvilke finansielle transaktioner, der er ”spekulative” frem for ”ikke-spekulative”, eller som i øvrigt umiddelbart kan siges at være samfundsøkonomisk uønskede. Det er heller ikke muligt at definere, hvornår finansielle transaktioner antager et ”overdrevent” omfang og hvad det rette omfang i givet fald skal være. Hvis en skat på finansielle transaktioner kan håndhæves, vil den derfor komme til at omfatte alle transaktioner, herunder også transaktioner med positive samfundsøkonomiske effekter foretaget af ikke-finansielle virksomheder og borgere f.eks. som led i at spare op, rejse kapital, værne mod risici, eksportere m.v.

Selv små transaktionsskatter vil kunne nedsætte omsætning, effektivitet og likviditet på de finansielle markeder. I sidste ende vil det øge omkostningerne for virksomheder og forbrugere i de lande, der håndhæver skatten, herunder især påvirke virksomhedernes mulighed for at skaffe kapital og afdække risici negativt. Dermed risikerer en finansiel transaktionsskat reelt at føre til mindre velfærd og større ustabilitet på de finansielle markeder. Hvis f.eks. skattebasen er valutahandel, vil skatten i sidste ende øge omkostninger for international handel og vil ramme forbrugere, virksomheder og lande, der er særligt afhængige af at udveksle varer og tjenesteydelser på det internationale marked. Det gælder små, åbne økonomier som Danmark, men også udviklingslande. Hvis basen er mere bredt defineret som finansielle transaktioner, vil det især ramme virksomheders finansiering og risikoafdækning, herunder ikke-finansielle virksomheder. Desuden kan en bredt defineret skattebase være vanskelig at implementere på grund af visse finansielle aktivers karakteristika.

Kommissionen har den 7. oktober offentliggjort en meddelelse om beskatning af den finansielle sektor.

I forhold til skatter på finansielle transaktioner udtaler Kommissionen overordnet principiel støtte til en *global* finansiel transaktionsskat for at øge den finansielle sektors bidrag til de offentlige finanser og skaffe finansiering til at opfylde internationale forpligtelser vedr. især klima og udviklingsbistand. Kommissionens meddelelse oplister dog en række af ovennævnte ulemper som konkrete udfordringer ved udformningen heraf, herunder de negative effekter på markedernes effektivitet og finansiel stabilitet. Kommissionen lægger især vægt på, at en finansiel transaktionsskat som følge af den høje mobilitet af finansielle transaktioner bør opkræves i alle finansielle centre både inden for og uden for EU for at undgå risikoen for omgåelse ved at transaktionerne flyttes til skattely, hvor skatten ikke håndhæves. Kommissionen påpeger desuden, at provenuet ved en finansiel transaktionsskat sandsynligvis vil være koncentreret i de relativt få finansielle centre, hvor en stor del af transaktionerne finder sted. Kommissionen anfører, at man kunne overveje at indføre en finansiel transaktionsskat alene i EU, men Kommissionen understreger i den forbindelse de risici, der vil være forbundet hermed. Kommis-

sionen erklærer sig interesseret i at arbejde for en finansiel transaktionsskat på globalt niveau, særligt i G20.

Også IMF har – i en rapport til G20 i juni 2010 – foretaget en vurdering af finansielle transaktionsskatter. IMF finder det *ikke* hensigtsmæssigt med en finansiel transaktionsskat med tilsvarende begrundelser som nævnt ovenfor. IMF nævner endvidere, at en skat på finansielle transaktioner alt andet lige vil give incitamenter til større koncentration på de finansielle markeder, hvilket er i modsætning til det aktuelle arbejde med finansiel regulering i øvrigt, hvor man tværtimod søger at reducere koncentrationen på de finansielle markeder af hensyn til finansiel stabilitet. En finansiel transaktionsskat kan have en sådan effekt fordi en sådan skat vil kumulere med antallet af transaktioner, således at en konkret finansiel tjenesteydelse vil fordyres, jo flere transaktioner, der kræves for at producere den. Således kan en sådan skat give de finansielle virksomheder incitamenter til at flytte så mange transaktionsled som muligt fra markedet - hvor transaktionen beskattes - til internt i en virksomhed, hvor transaktionen ikke beskattes.

Det bemærkes endeligt, at Den Europæiske Centralbank (ECB) bl.a. i forbindelse med drøftelserne på ECOFIN den 7. september 2010 har udtrykt stærk skepsis over for en finansiel transaktionsskat og vurderer, at en evt. ensidig indførelse heraf i EU vil være skadelig for de finansielle markeder i EU.

Skat på finansiel aktivitet (lønsumsafgifter o.l.)

Som en anden mulig form for beskatning af den finansielle sektor anbefaler Kommissionen i sin meddelelse af 7. oktober 2010, at man indenfor EU arbejder videre med en såkaldt finansiel aktivitetsskat (også omtalt som en ”FAT” – Financial Activities Tax). Der er tale om en skat på en base, der søger at afspejle *merværdien* i den finansielle sektor i stedet for en skat på de enkelte *transaktioner*, og eftersom den ikke påvirker priserne på den enkelte finansielle transaktion, vil den derfor heller ikke have samme ulemper for markedets effektivitet som en finansiel transaktionsskat. En aktivitetsskat kan på grund af sit fokus på merværdien også ses som en slags ”erstatnings-moms”, idet der af tekniske grunde ikke kan opkræves normal moms på finansielle tjenesteydelser. En sådan aktivitetsskat kan dermed bidrage til at mindske den positive særbehandling af den finansielle sektor, som aktuelt er indbygget i en række EU-landes moms-systemer.

I Kommissionens meddelelse ses på en aktivitetsskat, der opkræves på summen af lønsum og overskud, men også andre modeller nævnes. En sådan aktivitetsskat svarer i store træk til den allerede eksisterende danske lønsumsafgift på den finansielle sektor, som imidlertid kun har lønsummen (og ikke overskud) som beregningsgrundlag. Også Frankrig og Italien opererer allerede med variationer af sådanne aktivitetsskatter. Kommissionen finder overordnet, at der på EU-niveau er størst potentiale for skatter på finansiel aktivitet. IMF fremhævede ligeledes i sin rapport til G20, at en sådan finansiel aktivitetsskat vil være et langt bedre instrument end en finansiel transaktionsskat i forhold til at skabe et givent skatteprovenu.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Eventuelle statsfinansielle konsekvenser vil i givet fald afhænge af eventuelle konkrete forslag.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Eventuelle samfundsøkonomiske konsekvenser vil i givet fald afhænge af eventuelle konkrete forslag.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 30. august 2010 i forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN den 7. september 2010.

Holdning*Foreløbig dansk holdning*

Regeringen finder at der er en række væsentlige problemer med at indføre en skat på finansielle transaktioner (Tobin-skatter o.l.), i lighed med de problemer, som påpeges af IMF, og de udfordringer, som også Kommissionen fremfører. En skat vil ikke kun ramme finansielle virksomheder, men vil bredt ramme alle aktørers brug af de finansielle markeder, og selv en lille skat på finansielle transaktioner kan således nedsætte volumen og likviditet på de finansielle markeder til skade for virksomheder, borgere, investorer o.l. En finansiell transaktionsskat synes dermed heller ikke at være det rette instrument til at påvirke adfærden i den finansielle sektor og øge finansiell stabilitet, hvilket i stedet bør adresseres gennem de aktuelle initiativer vedr. styrket finansiell regulering – et arbejde regeringen i øvrigt generelt støtter.

Desuden vil det – som også Kommissionen peger på – være svært at undgå, at en finansiell transaktionsskat medfører, at finansielle transaktioner flytter til lande, som ikke gennemfører og håndhæver skatten, med mindre der er tale om en glo-

bal aftale, der omfatter alle verdens lande - herunder også skattely - og en global skat omfattende alle verdens lande virker aktuelt urealistisk.

Regeringen finder det desuden generelt ikke hensigtsmæssigt at øremærke konkrete skatter til konkrete udgiftsformål, som det foreslås med en finansiel transaktionsskat. Prioriteringen af et konkret udgiftsområde bør således generelt ske uafhængigt af det konkrete provenu ved udvalgte skatteinstrumenter, ligesom man generelt ikke bør vælge specifikke skatteinstrumenter ud fra konkrete udgiftsmæssige prioriteringer.

Med mindre der kan findes en holdbar løsning på ovennævnte problemer, er regeringen på den baggrund skeptisk over for en skat på finansielle transaktioner (Tobin-skatter o.l.). Regeringen er dog indforstået med, at sagen undersøges nærmere.

Regeringen finder, at i det omfang lande ønsker at øge bidraget fra den finansielle sektor til de offentlige finanser, kan det gøres mere hensigtsmæssigt gennem f.eks. en beskatning baseret på den samlede lønsom o.l. i den finansielle sektor (i stil med den danske lønsomsafgift på den finansielle sektor), som også IMF og Kommissionen foreslår. Regeringen kan generelt støtte overvejelser om at indføre en sådan skat svarende til den danske lønsomsafgift også i de øvrige EU-lande. Dette vil alt andet lige desuden gøre konkurrencen mellem banker i Danmark og andre EU-lande mere lige.

Andre landes holdning

Der er i nogle EU-lande en interesse for at arbejde videre med spørgsmålet om at indføre en finansiel transaktionsskat, mens et større antal lande er skeptiske. Lande-depositionerne vedr. en finansiel aktivitetsskat kendes ikke nærmere.

Dagsordenspunkt 10: Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde

Resumé

Siden marts 2010 har finansminister-taskeforcen arbejdet med forslag til at styrke det økonomiske samarbejde i EU. Taskeforcen skal aflægge en endelig rapport med forslag til Det Europæiske Råd den 28.-29. oktober 2010. Kommissionen fremlagde den 29. september 2010 en række forslag til styrket økonomisk samarbejde i EU, som er Kommissionens oplæg til udmøntning af finansminister-taskeforcens aktuelle arbejde (se bilag), men som ikke vil blive behandlet før Taskeforcen har færdiggjort sin rapport.

Baggrund og indhold

Siden marts 2010 har Taskforcen med deltagelse af EU's finansministre under ledelse af DER-formanden Van Rompuy arbejdet med forslag til at styrke det økonomiske samarbejde i EU. Taskforcen skal aflægge en endelig rapport med forslag til Det Europæiske Råd (DER) den 28.-29. oktober 2010.

Taskforcens rapport forventes at forholde sig til følgende elementer:

1. Finanspolitisk disciplin, primært via en stærkere Stabilitets- og Vækstpagt
 - 1.1 Styrket fokus på offentlig gæld og finanspolitisk holdbarhed
 - 1.2 Styrket efterlevelse af reglerne (sanktioner)
 - 1.3 Styrkede nationale finanspolitiske regler og rammer
 - 1.4 Forbedret kvalitet af statistisk data
2. Breddere økonomisk overvågning af makroøkonomiske ubalancer og konkurrenceevne
 - 2.1 Overvågningsmekanisme
 - 2.2 Indikatorer i 'scoreboardet'
 - 2.3 Håndhævelse
3. Dybere og bredere koordination (det Europæiske Semester)
4. En robust ramme til krisehåndtering
5. Stærkere institutioner og mere effektive beslutningsprocesser

Alle Taskforcens forslag kan implementeres inden for rammerne af det eksisterende traktatgrundlag.

Ad 1.1: Styrket fokus på offentlig gæld og finanspolitisk holdbarhed

Taskforcen ventes at anbefale, at kriteriet vedr. den offentlige gæld bør afspejles bedre i den budgetmæssige overvågningsmekanisme. Der bør endvidere være mere fokus på samspillet mellem underskud og gæld, og gældskriteriet skal operationaliseres for at kunne anvendes mere effektivt.

I den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten bør sikres en hurtigere tilpasning mod de mellemfristede budgetmål (MTO) for EU-lande med en gæld over 60 pct. af BNP eller udtalte risici ift. holdbarheden.

I den korrigerende del skal det i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vurderes, hvorvidt det offentlige underskud er konsistent med et vedvarende, væsentligt og holdbart fald i gældskvoten. Derfor bør lande med en gæld over 60 pct. af BNP og et underskud under 3 pct. af BNP kunne komme ind i proceduren, med mindre faldet i gælden i en given forudgående periode er tilfredsstillende. Tilsvarende bør det ikke nødvendigvis være tilstrækkeligt at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP for at få ophævet proceduren, hvis gælden ikke er tilstrækkeligt aftagende. En numerisk regel for, hvornår gælden er tilstrækkeligt aftagende, skal defineres. Iværksættelse af underskudsproceduren på basis af gældskriteriet vil kræve en vurdering, idet gælden er påvirket af flere faktorer end underskuddet.

Den præcise metode og parametrene til vurdering af, hvorvidt gælden er tilstrækkeligt aftagende, vedtages i sekundær lovgivning eller i adfærdskodeksen for Stabilitets- og Vækstpagten. Faktorer så som gælds niveauet og gældsdynamikken, løbetidsstrukturen, valutadenominering, reserver og implicite og eksplicite forpligtelser skal tages i betragtning ifm. vurderingen af, hvorvidt gælden er tilstrækkeligt aftagende. Der skal tages øget hensyn til effekten på underskuddet og gælden af pensionsreformer, som indfører et individuelt fondsbaseret system, der kan svække de offentlige finanser på kort sigt, men styrke dem på lang sigt.

Ad 1.2 Styrket efterlevelse af reglerne (sanktioner)

De eksisterende sanktionsregler i Stabilitets- og Vækstpagten skal styrkes, og der skal således introduceres flere håndhævelsesmekanismer, både økonomiske sanktioner og politiske/omdømmemæssige mekanismer. Disse skal anvendes progressivt i både den forbyggende og den korrigerende del af Pagten og skal starte på et tidligere tidspunkt i budgetovervågningsprocessen. Der bør endvidere sikres fair behandling, proportionalitet og ligebehandling af landene. Der bør være en differentiering af timing og håndhævelsesmekanismernes omfang mellem euro- og ikke-eurolande.

Taskforce anbefaler at de eksisterende sanktioner for eurolandene suppleres med følgende:

Stabilitets- og Vækstpagten forebyggende del

- Politiske sanktioner for eurolande: Sanktioner iværksættes for eurolande, selvom landets faktiske underskud er under 3 pct. af BNP, hvis landet afviger væsentligt fra Stabilitets- og Vækstpagten tilpasningssti mod de mellemfristede budgetmål (som hovedregel en strukturel budgetforbedring på 0,5 pct. af BNP om året) og ikke korrigerer afvigelsen. Vurderingen vil blive baseret på ændringen i struktursaldoen, suppleret med en vurdering af udgiftsudviklingen fraregnet diskretionære skatteændringer. Proceduremæssigt vil landene i tilfælde af en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien først modtage en advarsel fra Kommissionen, og hvis afvigelsen er vedvarende, vil Rådet på forslag af Kommissionen vedtage en henstilling om at gennemføre passende tiltag.

- Økonomiske sanktioner for eurolande: Ved vedtagelse af en sådan henstilling til et euroland, vil landet blive pålagt en rentebærende deponering.
- Politiske tiltag for alle EU-lande: Nye rapporteringskrav implementeres i den forebyggende del af Pagten i tilfælde, hvor landenes tilpasning mod MTO er utilstrækkelig. Hvis et land ikke efterlever en henstilling fra Rådet, vil Rådet og Eurogruppen udarbejde en formel rapport til Det Europæiske Råd. Endvidere vil Kommissionen, sammen med ECB for eurolandene, gennemføre overvågningsbesøg. Sådanne besøg vil blive fulgt op af en rapport til Rådet, som kan offentliggøres. Yderligere omdømmemæssige/politiske sanktioner, så som suspensivering af stemmerettigheder, har været drøftet, men kræver en traktatændring.

Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del

- Økonomiske sanktioner for eurolande (første stadie): En rentefri deponering pålægges ifm. iværksættelse af underskudsproceduren. Exceptionelle omstændigheder kan imidlertid tages i betragtning. Deponeringen ændres til en bøde, hvis det pågældende land ikke iværksætter effektive tiltag til efterlevelse af henstillingen inden for fristen på 6 måneder. Hvis det pågældende land ikke efterlever et pålæg (Traktatens artikel 126, stk. 9), kan bøden øges med en variabel komponent relateret til underskuddets størrelse. Det svarer til den eksisterende sanktionsmulighed i Pagten, som netop kan tages i anvendelse over for et euroland, der ikke efterlever et pålæg. Hvis situationen påkræver det, bør trinene i underskudsproceduren accelereres (fx kan fristen for iværksættelse af effektive tiltag nedsættes fra 6 til 3 måneder).
- Økonomiske sanktioner for alle EU-lande (andet stadie): Der bør implementeres styrkede sanktioner for alle EU-landene (idet der tages højde for UK's forbehold ift. Pagten) så hurtigt som muligt og senest i forbindelse med forhandlingerne om de næste Finansielle Perspektiver. Dette kan ske ved at introducere konditionalitetsregler ift. efterlevelse af Pagtens regler i forordningerne vedr. en række af EU's udgifter, således at midler til landene afhænger af efterlevelse af Pagtens regler. Anvendelsen skal vedrøre så brede dele af EU-budgettet som muligt, og der skal sikres lige vilkår og ligebehandling af EU-landene. Sanktionerne skal i princippet iværksættes ved de samme proceduretrin som for eurolandene i første stadie med en række sanktionsmuligheder rækkende fra suspensivering til annullering af forpligtelsesbevillinger.

Det bemærkes, at næsten alle eurolande på nuværende tidspunkt er i underskudsproceduren, og at automatiske sanktioner ikke kan indføres med tilbagevirkende kraft. En mulighed for at indfase det nye regime kan være at anvende sanktioner over for lande, der ikke iværksætter effektive tiltag til efterlevelse af deres henstillinger.

En regel om omvendt flertal bør vedtages i sekundær lovgivning og anvendes ifm. alle foreslåede nye sanktioner (dvs. rentebærende deponering i den forebyggende del, rentefri deponering ved iværksættelse af underskudsproceduren og bøde ved

manglende efterlevelse af en henstilling). Reglen indebærer, at Kommissionens forslag vedtages, med mindre der er et kvalificeret flertal (alternativt et simpelt flertal) imod inden for en given frist.

Ad 1.3: Styrkede nationale finanspolitiske regler og rammer

Taskforcen er enig om, at en styrkelse af de nationale finanspolitiske rammer og sikring af efterlevelse af EU's finanspolitiske regler er centralt for at styrke budgetdisciplinen og sikre efterlevelse af Pagten. Ved nationale finanspolitiske rammer forstås de elementer, som understøtter den nationale finanspolitiske styring, dvs. landespecifikke institutionelle, lovgivende og regulerende rammer, som former designet og implementeringen af finanspolitikken på landeniveau.

Minimumskrav for nationale rammer skal være påkrævet, og alle lande skal inden for en årrække opfylde krav på følgende områder:

- Offentlige regnskabssystemer og statistik skal efterleve EU-reglerne, både mht. kvalitet og omfanget af data.
- Numeriske regler skal effektivt fremme efterlevelsen af forpligtelserne i Traktaten mht. finanspolitikken, særligt efterlevelse af referenceværdierne for underskud og gæld.
- Økonomiske prognoser skal være realistiske og troværdige og anvende den senest tilgængelige information. Makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser bør på passende vis tage højde for Kommissionens prognoser, og væsentlige afvigelser bør forklares. Makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, der ligger til grund for den finanspolitiske planlægning, bør omfatte alternative scenarier og forskellige økonomiske forudsætninger.
- Effektive mellemfristede budgetrammer skal dække en finanspolitisk planlægningshorisont på mindst 3 år.

Udover minimumskravene bør der på politisk niveau vedtages en række ikke-bindende standarder, som primært dækker rollen for finanspolitiske regler og offentlige institutioner (fx finanspolitiske råd), som har til opgave at tilvejebringe uafhængige analyser, vurderinger og fremskrivninger relateret til den nationale finanspolitik.

Kommissionen og Rådet skal regelmæssigt vurdere effektiviteten af de nationale finanspolitiske rammer og, hvis nødvendigt, udstede anbefalinger om at styrke dem.

Ad 1.4: Forbedret kvalitet af statistiske data

En forordning, som styrker Eurostats beføjelser, er for nylig blevet vedtaget af Rådet, men yderligere skridt, herunder til at styrke Eurostats uafhængighed og beføjelser og at sikre, at nationale statistikbureauer er uafhængige, bør overvejes. Den europæiske statistiske adfærdskodeks bør nedfældes i en forordning for at styrke det Europæiske Statistiske Systems pligter og beføjelser og styrke manda-

terne for dataindsamling, ressourcetilstrækkelighed, nøjagtighed og relevant revision.

Ad 2.1: Overvågningsmekanisme (bredere økonomisk overvågning)

Taskforcen er enig om, at der bør introduceres en ny overvågningsmekanisme for alle EU-lande, som består af to elementer: 1) En årlig vurdering af risikoen for makroøkonomiske ubalancer i sammenhæng med vurderingen af de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer, herunder en advarselsmekanisme baseret på et 'scoreboard' med en række indikatorer og økonomiske analyser. Kommissionen foretager en dybdegående analyse af et land, hvis advarselsmekanismen signalerer faktiske eller potentielt skadelige ubalancer. Den dybdegående analyse bør baseres på et overvågningsbesøg foretaget af Kommissionen og evt. ECB. 2) En håndhævelsesmekanisme med en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer og eventuelt sanktioner for eurolandene, som skal styrke implementeringen af tiltag i tilfælde af skadelige makroøkonomiske ubalancer.

Ad 2.2: Indikatorer i 'scoreboardet'

'Scoreboardet', og særligt tærskelværdierne, bør differentieres mellem euro- og ikke-eurolandene. Det udestår at afklare, hvilke indikatorer der skal indgå i 'scoreboardet'. Indikatorerne kan fx være betalingsbalancen, nettoudlandsgælden, nominelle enhedslønomkostninger og inflation (HICP), nominelle huspriser, den offentlige gæld og den ikke-finansielle private sektors bruttogæld som andel af BNP.

Ad 2.3: Håndhævelse af overvågningsmekanismen

I særligt alvorlige tilfælde vil Kommissionen anbefale at sætte et land i en 'Procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer', som udløser den korrigerende del af overvågningsmekanismen. I et sådan tilfælde vil Kommissionen også udstede en advarsel direkte til det pågældende land. Hvis det vurderes, at der er behov for at gennemføre tiltag for at korrigere ubalancerne, skal Rådet på basis af et forslag fra Kommissionen vedtage en henstilling. Hvis henstillingen adresserer finanspolitikken, skal den være i overensstemmelse med henstillinger modtaget under Stabilitets- og Vækstpagten. Andre rådsformationer så som Konkurrenceevnerådet og EPSCO kan involveres, hvis henstillingen vedrører emner inden for deres områder, og afrapportering til DER kan overvejes for store brud på henstillingen. Landet pålægges at rapportere regelmæssigt om fremskridtene med implementeringen, og Kommissionen bør overvåge implementeringen af henstillingen og i den forbindelse udføre overvågningsbesøg.

For eurolande kan håndhævelsesmekanismen i sidste ende føre til sanktioner bestående af rentebærende/rentefri deponeringer og bøder i tilfælde af gentaget manglende samarbejde og manglende efterlevelse af henstillingen. Da der på dette område kan være store forsinkelser mellem vedtagelse af korrigerende tiltag og fjernelse af ubalancerne, bør vægten lægges på den effektive implementering af de anbefalede tiltag frem for deres faktiske resultater. Den samme beslutningsproce-

dure som foreslået for nye sanktioner i Stabilitets- og Vækstpagten bør også anvendes for alle nye håndhævelsesmekanismer i den bredere makroøkonomiske overvågning.

Ad 3: Dybere og bredere koordination (det Europæiske Semester)

På basis af tidligere anbefalinger fra Taskforcen er en styrket koordination i kraft af det Europæiske Semester allerede endosseret af DER og vedtaget af Rådet. Det Europæiske Semester vil træde i kraft 1. januar 2011. Det ”Europæiske Semester” vil dække alle elementer af den økonomiske overvågning, og Stabilitets- og konvergensprogrammerne (SCP) og de Nationale Reformprogrammer (NRP) vil blive afleveret på samme tid og vurderet samtidig af Kommissionen. Kommissionen skal tage relevante bidrag fra ’European Systemic Risk Board’ i betragtning.

Det foreslås, at de nationale regeringer ifm. fremsættelse af finanslovsforslaget til de nationale parlamenter skal forklare, hvordan der er taget højde for eventuelle henstillinger.

Ad 4: En robust ramme til krisehåndtering

Taskforcen vurderer, at der på mellemløst sigt er behov for at etablere en troværdig kriseløsningsmekanisme for eurolandene. En robust kriseløsningsmekanisme, som kan hjælpe lande i finansielle problemer og undgå ’smittefare’, skal undgå de negative incitamenter (’moral hazard’), som er implicit i enhver ex ante redningsplan. Derfor bør en troværdig kriseløsningsmekanisme styrke landenes incitamenter til at føre en sund økonomisk politik, og styrke incitamenterne for de finansielle markeder til at udlåne ansvarligt, idet beføjelserne og uafhængigheden af Det Europæiske System af Centralbanker skal respekteres.

Finansiel støtte skal kun stilles til rådighed, hvis markedsfinansiering ikke længere er mulig, og skal være baseret på stærke politiske konditionaliteter og med mulig deltagelse af IMF. Den private sektors involvering bør inkluderes som et nøgleelement i støttepakken. Eurogruppen bør være i stand til at iværksætte støtte-mekanismen for et land, som – pga. tabt markedstillid – ellers kan true den finansielle stabilitet i unionen som helhed.

De præcise elementer og operationelle værktøjer i en sådan kriseløsningsmekanisme kræver yderligere arbejde, som bl.a. tager højde for erfaringerne med ’European Financial Stability Facility’ (ESFS) og ’European Financial Stability Mechanism’ (EFSM), som sikrer en ramme for krisehåndtering for de næste ca. tre år.

Ad 5: Stærkere institutioner og mere effektive beslutningsprocesser

Taskforcen lægger op til, at der er behov for at styrke den økonomiske ledelse i lyset af den stærke afhængighed mellem økonomierne i EU og særligt euroområdet. På nationalt niveau bør der oprettes offentlige institutioner (fx finanspolitiske råd), som skal tilvejebringe uafhængige analyser, vurderinger og fremskrivninger mht. national finanspolitik.

På EU-niveau bør der oprettes en rådgivende enhed (en vismandsgruppe), som årligt skal foretage en uafhængig ex post-evaluering af, hvorvidt Kommissionen og Rådet har opfyldt deres respektive roller mht. finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning. Enheden kan også tilvejebringe analyser af EU’s økonomiske udsig-

ter og komme med politikanbefalinger til, hvordan man bedst kan fremme den finanspolitiske holdbarhed og langsigtede økonomiske vækst i EU. Derudover kan enheden på ad hoc-basis, herunder på opfordring af Rådet eller DER, udarbejde analyser vedr. specifikke økonomiske og budgetmæssige emner, som vedrører EU som helhed. Vismandsgruppen vil blive sammensat af højt kvalificerede økonomer med bred erfaring udnævnt af DER på basis af en anbefaling fra Rådet, efter konsultation af Kommissionen.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om Taskforce-rapporten.

Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

Taskforce-rapporten har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Taskforce-rapporten har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer der styrker efterlevelsen af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder reglerne om at undgå uforholdsmæssigt store underskud samt reglerne om at sikre fremskridt mod mellemfristede budgetmål, som er konsistente med en holdbar udvikling i de offentlige finanser på længere sigt, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Initiativer til bredere økonomisk overvågning med fokus på makroøkonomiske ubalancer forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet overvågningen forventes at kunne identificere skadelige ubalancer på et tidligt stadie.

Høring

Taskforce-rapporten har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU af 12. maj 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 18. maj 2010, og Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU af 30. juni 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 13. juli 2010. Folketingets Europaudvalg blev endvidere orienteret om status for forhandlingerne i finansmi-

nister-taskforcen i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 8. juni 2010 og ECOFIN den 7. september 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan generelt støtte Taskforcens forventede rapport, herunder initiativer, der styrker det finanspolitiske samarbejde i EU med henblik på at sikre sunde og holdbare offentlige finanser. Regeringen støtter således forslagene om at øge fokus på den offentlige gæld og finanspolitisk holdbarhed i *Stabilitets- og Vækstpagten* og kan støtte en styrkelse af gældskriteriet i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, fx i kraft af en hovedregel for efterlevelse af Traktat-kriteriet om, at gælden skal udgøre under 60 pct. af BNP eller falde med tilfredsstillende hastighed. Regeringen lægger især vægt på at styrke den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten, der indebærer, at EU-landene skal arbejde for at opnå strukturel balance og konsolidere de offentlige finanser i gode tider. Fra dansk side støttes således særligt initiativer, der inden for rammerne af det eksisterende traktatgrundlag kan sikre øget efterlevelse af de mellemfristede mål om strukturelle budgetter tæt på balance.

Regeringen kan støtte en styrkelse af de *nationale finanspolitiske rammer*, men lægger vægt på, at der er en vis fleksibilitet ift. hvordan der sikres overensstemmelse mellem de nationale finanspolitiske rammer og forpligtelserne i Traktaten. Danmark har fx gennem mange år haft gode erfaringer med mellemfristede planer med rammer for finanspolitikken, som har bidraget til at undgå store underskud, inden den særlige situation under krisen. Regeringen kan endvidere støtte, at der defineres visse fælles principper eller krav til de nationale finanspolitiske rammer.

Regeringen støtter en *breder fokus på makroøkonomiske ubalancer* i det finanspolitiske samarbejde, herunder forslaget om en advarselsmekanisme med relevante indikatorer samt introduktionen af en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer. En bredere økonomisk overvågning er relevant for alle EU-lande.

Regeringen kan støtte en øget anvendelse af *sanktioner og håndhævningsmekanismer* for at skærpe tilskyndelsen til at efterleve de fælles spilleregler om sikring af sunde offentlige finanser. Regeringen lægger vægt på, at sanktioner skal være regelbaserede og finder det relevant, at der skal være sanktionsmuligheder både for euro- og ikke-eurolandene, hvor beslutninger om sanktioner også træffes af alle EU-lande. Regeringen kan støtte en styrkelse af de eksisterende sanktioner for euro- og nye sanktionsmuligheder for eurolandene. Regeringen kan ligeledes støtte, at sanktionsmuligheder med bredest mulig tilknytning til EU's budget indføres for alle EU-lande. Allerede i dag indeholder samhørighedsfondsreguleringen, som alle 27 medlemsstater er omfattet af, mulighed for at stoppe udbetalinger i tilfælde af uforholdsmæssigt store underskud, men en tilsvarende mulighed er ikke indeholdt i andre dele af EU's budget, herunder strukturfondene mv.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte en styrkelse af det økonomisk-politiske samarbejde i EU. EU-landene støtter således generelt en styrkelse af Stabilitets- og

Vækstpagten, en styrkelse af de nationale finanspolitiske rammer, en bredere makroøkonomisk overvågning og en styrket anvendelse af sanktioner.

Bilag: Kommissionens forslag til styrket økonomisk samarbejde i EU

Kommissionen fremlagde den 29. september 2010 en række forslag til retsakter (KOM(2010) 526, KOM(2010) 522, KOM(2010) 524, KOM(2010) 523, KOM(2010) 527 og KOM(2010) 525), der skal sikre et styrket økonomisk samarbejde i EU. Forslagene skal ses i lyset af finansminister-taskforcens aktuelle arbejde med at sikre en styrket økonomisk koordination i EU, men vil ikke blive forhandlet, før Taskforcen har færdiggjort sin rapport.

Kommissionens forslag vedrører følgende:

1. Direktiv vedr. nationale finanspolitiske rammer
2. Ændring af forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del)
3. Ændring af forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del)
4. Forordning om nye sanktioner i Stabilitets- og Vækstpagten for eurolandene
5. Forordning om bredere makroøkonomisk overvågning
6. Forordning om sanktioner for eurolandene i relation til bredere makroøkonomisk overvågning

Følgende giver en summarisk oversigt over Kommissionens forslag, idet det bemærkes, at disse forslag vil blive forelagt Europaudvalget, når de kommer på ECOFIN's dagsorden efter DER den 28.-29. oktober, hvor Taskforcens endelige rapport forventes endosseret.

Ad 1: Direktiv vedr. nationale finanspolitiske rammer

Kommissionen har fremlagt forslag om et direktiv, der fastlægger en række minimumskrav til de nationale finanspolitiske rammer:

Statistik

Kommissionen foreslår, at EU-landene skal sikre regnskabssystemer, som omfatter alle niveauer af den offentlige sektor og som muliggør en indsamling af ESA 95-baserede data (nationalregnskabsbaserede data). Samtidig skal landene sikre tidsmæssigt passende og regelmæssig tilgængelighed af budget- og regnskabsdata for alle offentlige delsektorer.

Prognoser/fremskrivninger

Kommissionen foreslår bestemmelser om, at EU-landene skal basere deres finanspolitiske planlægning på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser samt udarbejde alternative makroøkonomiske scenarier. Derudover skal landene forklare forskelle til Kommissionens prognoser. EU-landenes makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser skal revideres regelmæssigt.

Numeriske finanspolitiske regler

Kommissionens forslag indebærer bl.a., at EU-landene skal have nationale numeriske finanspolitiske regler, der sikrer efterlevelse af de fælles finanspolitiske regler, særligt Traktatens referenceværdier for underskud og gæld, og at landenes flerårige finanspolitiske rammer skal sikre efterlevelse af de mellemfristede budgetmål (MTO).

Mellemfristede budgetrammer

Kommissionen foreslår, at EU-landene skal have mellemfristede budgetrammer med en horisont på min. 3 år, og at de flerårige mål for saldoen og gælden skal være konsistente med de numeriske finanspolitiske regler. Landene skal desuden udarbejde en redegørelse for de mellemfristede prioriteter, der viser tilpasningen mod MTO. EU-landenes årlige finanslove skal afspejle de mellemfristede rammer.

Transparens og udbredelse

Kommissionens forslag indebærer, at de numeriske finanspolitiske regler og flerårige budgetrammer skal dække alle offentlige delsektorer, og at der skal være passende koordineringsmekanismer på tværs af de offentlige delsektorer.

Ad 2: Ændring af forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del)

Kommissionens forslag til ændring af forordningen om den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten skal styrke EU-landenes forebyggende indsats ift. at sikre sunde offentlige finanser.

Forslaget indebærer bl.a., at stabilitets- og konvergensprogrammerne skal indeholde information om den offentlige saldo, offentlige gæld, den planlagte udgifts- og indtægtsvækst og kvantificering af planlagte diskretionære tiltag på indtægtsiden fra og med det foregående år til og med 3 år frem i tiden (fra år t-1 til år t+3). Dette forslag skal ses i lyset af ændringen af adfærdskodeksen for stabilitets- og konvergensprogrammerne vedtaget af ECOFIN den 7. september 2010, som er gennemført ifm. introduktionen af det Europæiske Semester.

Pagtens regel om, at eurolandene og ERMII-landene skal sikre en tilpasning mod MTO på 0,5 pct. af BNP p.a. som benchmark for lande, som endnu ikke efterlever deres MTO, er uændret, men Kommissionen foreslår bl.a., at 0,5-procentsreglen særligt skal håndhæves ift. EU-lande med høj gæld og/eller uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Rådet skal således undersøge, om EU-lande med høj gæld og/eller uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer sikrer en årlig tilpasning, der er højere end 0,5 pct. af BNP.

Kommissionen foreslår, at Rådet ved en vedvarende eller særligt alvorlig afvigelse fra det mellemfristede budgetmål, på anbefaling af Kommissionen, kan vedtage en henstilling om at gennemføre nødvendige korrigerende tiltag og, for eurolandene, vedtage sanktioner (rentebærende deponering på 0,2 pct. af BNP), jf. nedenfor.

Ad 3: Ændring af forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del)

Kommissionen har ligeledes fremsat forslag til ændring af forordningen om den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten. Ændringsforslagene indebærer bl.a. et øget fokus på den offentlige gæld i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionen foreslår bl.a. at operationalisere Traktatens gældskriterium ved at indføre en definition om, at en offentlig gæld over 60 pct. af BNP vurderes at være tilstrækkeligt aftagende og nærme sig referenceværdien med tilstrækkelig hastighed (i henhold til Traktatens artikel 126, stk. 2), hvis forskellen mellem gælds niveauet og referenceværdien er reduceret med $1/20$ (5 pct.) om året over de seneste tre år. EU-lande med en gældskvote over 60 pct. af BNP kan således blive omfattet af underskudsproceduren, hvis denne hovedregel ikke er opfyldt, og ophævelse af underskudsproceduren kan afhænge af, om gælden er holdbart aftagende.

I forbindelse med vurderingen af efterlevelsen af underskuds- og/eller gældskriteriet skal Kommissionen og Rådet fortsat foretage en balanceret vurdering af alle relevante faktorer, idet der særligt skal fokuseres på, om faktorerne påvirker efterlevelsen af underskuds- og/eller gældskriteriet.

Derudover foreslår Kommissionen, at lande med henstillinger og pålæg skal aflevere rapport til Kommissionen og Rådet om gennemførelse af effektive tiltag i henhold til disse, og at rapporterne skal inkludere mål for de offentlige udgifter og diskretionære tiltag på indtægtssiden samt information om gennemførte og planlagte tiltag til at nå målene.

Ændring af sanktioner for eurolandene

Kommissionen foreslår endvidere at ændre forordningens bestemmelser om sanktioner for eurolandene:

Kommissionen foreslår, at sanktioner pga. manglende efterlevelse af pålæg (Traktatens artikel 126, stk. 11) skal medføre en bøde mod tidligere en rentefri deponering. Bøden skal bestå af en fast komponent på 0,2 pct. af BNP og en variabel komponent. Hvis det uforholdsmæssigt store underskud skyldes en overskridelse af grænsen på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud, udgør den variable del $1/10$ af forskellen mellem underskuddet det foregående år og 3 pct. (uændret formel ift. gældende regler). Hvis det uforholdsmæssigt store underskud skyldes manglende efterlevelse af gældskriteriet, udgør den variable del $1/10$ af forskellen mellem underskuddet det foregående år og underskuddet, som skulle være opnået i det år i henhold til pålægget.

En enkelt bøde må ikke udgøre mere end 0,5 pct. af BNP (niveau uændret ift. gældende regler), og indtægter fra bøder skal fordeles mellem eurolande uden uforholdsmæssigt store underskud og uforholdsmæssigt store ubalancer.

Ad 4: Forordning om nye sanktioner i Stabilitets- og Vækstpagten for eurolandene

Kommissionen foreslår endvidere at introducere nye sanktionsmuligheder for eurolandene i både den forebyggende og den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten:

Sanktioner for eurolandene i den forebyggende del

Kommissionen foreslår, at vedtagelse af en henstilling under Traktatens artikel 121, stk. 4, skal medføre en rentebærende deponering på 0,2 pct. af BNP. Beslutningen er som hovedregel vedtaget af Rådet, med mindre forslaget afvises af et kvalificeret flertal senest 10 dage efter Kommissionens vedtagelse.

Sanktioner for eurolandene i den korrigerende del

Kommissionen foreslår, at en beslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. Traktatens artikel 126, stk. 6, som hovedregel skal medføre en rentefri deponering på 0,2 pct. af BNP.

Kommissionen foreslår endvidere, at en Rådsbeslutning om manglende efterlevelse af en henstilling, jf. Traktatens artikel 126, stk. 8, som hovedregel skal medføre en bøde til det pågældende land på 0,2 pct. af BNP.

Ad 5: Forordning om bredere makroøkonomisk overvågning

Kommissionen foreslår en overvågningsmekanisme bestående af to stadier: en forebyggende og en korrigerende del i lighed med Stabilitets- og Vækstpagten.

Forebyggende del

Kommissionen foreslår udviklingen af et 'scoreboard' bestående af et begrænset antal relevante indikatorer, som tidligt i et forløb skal kunne identificere interne og eksterne makroøkonomiske ubalancer i medlemslandene. Til disse indikatorer knyttes nærmere fastlagte tærskelværdier, som evt. vil kunne adskille sig mellem euro- og ikke-eurolande. Indikatorerne skal ikke anvendes mekanisk, men suppleres med økonomiske vurderinger og landespecifik ekspertise. Overskridelsen af en eller flere tærskelværdier er ikke nødvendigvis problematisk ift. opbygningen af uholdbare makroøkonomiske ubalancer, hvilket understreger betydningen af den økonomiske vurdering i sammenhæng med en evaluering på baggrund af scoreboardet.

Sammensætningen af scoreboardts indikatorer vurderes løbende af Kommissionen og vil kunne tilpasses, hvis en udvikling nødvendiggør dette. En rapport fra Kommissionen vurderer indikatorernes udvikling i medlemslandene og identificerer lande, som har, eller er i fare for at opbygge makroøkonomiske ubalancer.

Korrigerende del

Kommissionen foreslår, at Rådet, på basis af en henstilling fra Kommissionen, i tilfælde med særligt alvorlige makroøkonomiske ubalancer skal kunne sætte et land i en position med "uforholdsmæssigt store ubalancer" og vedtage henstillinger i

henhold til Traktatens artikel 121, stk. 4. Landet skal rapportere regelmæssigt til Rådet om fremskridt mht. at korrigere ubalancerne. Det pågældende land udarbejder en handlingsplan, som specificerer de konkrete tiltag, som påtænkes anvendt mhp. at korrigere identificerede ubalancer.

Rådet skal vurdere, om der er taget effektive tiltag i overensstemmelse med henstillingen. Er dette tilfældet, vil proceduren blive sat i bero, og ellers vedtages reviderede henstillinger med en ny frist for implementering af effektive tiltag. Proceduren for ”uforholdsmæssigt store ubalancer” ophæves, når Rådet vurderer, at de makroøkonomiske ubalancer er korrigeret.

Ad 6: Forordning om sanktioner for eurolandene i relation til bredere makroøkonomisk overvågning

Kommissionen foreslår sanktioner for eurolandene, som skal bidrage til at sikre en effektiv forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet.

Hvis Rådet vurderer, at et land efter udløbet af to tidligere afgivne frister, ikke har gennemført effektive tiltag til korrektion af de makroøkonomiske ubalancer i overensstemmelse med henstillingen, eller at det pågældende land har udarbejdet en handlingsplan, der vurderes som utilstrækkelig, skal Rådet idømme dette land en årlig bøde svarende til 0,1 pct. af landets BNP i det foregående år.

Beslutningen om tildelingen af en bøde skal anses som automatisk vedtaget af Rådet, medmindre et kvalificeret flertal i Rådet beslutter at fravige denne beslutning. Kommissionen kan, såfremt der vurderes at foreligge exceptionelle omstændigheder eller på anmodning fra det pågældende land, inden for 10 dage efter vedtagelsen af Rådets konklusioner fremsætte forslag om at annullere bøden eller reducere beløbet.